

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΜΟΥ

MY FOREST

Χάρης Μπασκόζος

Haris Baskozos

A.M.: 4171

Εργαστήριο Α' Γλυπτικής

Υπεύθυνος Καθηγητής Εργαστηρίου : Νίκος Τρανός

Επιβλέπων Καθηγητής

Νίκος Τρανός

Αθήνα 2024

Περιγραφή του έργου

1. Το δάσος μου (τα ξυλά , τα δέντρα)

Βλέποντας τους κομμένους και μάταια παρατημένους κορμούς δέντρων αρχικά τους κοιτούσα σαν κάτι πολύτιμο που θα ήμουν τυχερός αν μου το δώσουν, έτσι, έκανα μια σύνθεση με αυτούς και γρήγορα τους ξέστησα, μαρκάροντας τους για να μην τους δεσμεύσω, μετά κατάλαβα ότι αυτοί οι κορμοί είναι παρατημένοι, και κανείς δεν ασχολείται μαζί τους, οπότε μάλλον ότι ήταν δίκαιο το αίτημα μου να ασχοληθώ εγώ με αυτούς.

Λοιπόν εμένα με απασχόλησε η αντίστροφη διαδικασία, πως, με ποιό σύστημα, οι κομμένοι κορμοί ή πρώην δέντρα, θα ξαναγίνουν ζωντανοί, θα ξαναγίνουν δέντρα. Ανακάλυψα το σύστημα αυτό κάνοντας ανασυνθέσεις δέντρων.

Μια μέρα έκανα μια σύνθεση και μετά ενθουσιάστηκα, νόμιζα πως αυτό που έφτιαξα ήταν κάτι ζωντανό, ο κορμός με κοιτούσε.

Για πολλή ώρα κοιτούσα τον κορμό που με κοιτούσε πίσω και δεν μπορούσα να φύγω από το εργαστήριο, στο τέλος έκλεισα την πόρτα αλλά ακόμα και τώρα σκέφτομαι αυτόν τον κορμό που ζει. Με τη σκέψη αυτή δημιούργησα ένα δάσος γύρω από αυτόν τον κορμό και έτσι αυτός «χάθηκε» μέσα στο δάσος. Έτσι χάνεται μερικές φορές και η πιστή μου για αυτή μου την ιδέα, γι αυτό που έκανα. «Το δικό μου δάσος» «My forest» μένει μόνο μέσα στην σκέψη μου. Θα είμαι ο μόνος μάρτυρας ότι αυτό υπήρξε, τι θα απογίνει αυτό το δάσος, σε ποιον θα πω για την ιδέα μου αφού κανείς δεν φαίνεται να ασχολείται, όπως κανείς δεν ασχολείται και με τους κομμένους κορμούς των πρώην δέντρων, κανείς δεν ασχολείται μάλλον με τα δέντρα, παρά μόνο με τα ξύλα. Το ότι πιστεύω ότι κάθε δέντρο έχει πρόσωπο, είναι άξιο σεβασμού, σε ποιόν να το πω και να μην με πει τρελό.

2. Τα σίδερα, τα παλιοσίδερα

Τα σίδερα, δεν είναι πρώην ζωντανός οργανισμός όπως τα δέντρα. Όμως προέρχονται από την γη. Όπως και τα ξύλα τελευταία άρχισέ να με γοητεύει το μέταλλο όταν κόβεται. Από εδώ και πέρα κάθε παλιοσίδερο είναι μια ανακάλυψη για εμένα. Βρήκα το τρόπο που τόσα χρόνια έψαχνα στο να το κάνω γλυπτό. Να το καίω μέσω του τόξου του πλάσματος (plasma arc).

“Όσο πιο σκουριασμένο και παλιό, τόσο το καλύτερο
Θέλω να δίνω χαρακτήρα στις λαμαρίνες
Να μετατρέπω τα cd player σε πρόσωπα και να τα χαρίζω

Να βγάζω τα συναισθήματα μου πάνω στη λαμαρίνα
Να καίω την λαμαρίνα
Να αλλάζω μορφή σε αυτό το άθραυστο πράγμα”

Μέσω αυτής της ανακάλυψης, δηλαδή του κοψίματος του μετάλλου με το τόξο πλάσματος, ξαναεμφανίστηκε η επιθυμία μου για την επεξεργασία μετάλλου. Ήμουν άσχετος στην ηλεκτροκόλληση αλλά τώρα είδα ότι είναι πολύ ιδιαίτερο πράγμα το λιώσιμο του μετάλλου. Είναι μια χαμένη απόλαυση που ηρεμεί το πνεύμα είναι από τις λίγες πρωτόλυσες απολαύσεις που είναι φυτεμένες στην ανθρώπινη φύση.

Οι πίνακες είναι η προέλευση όλων αυτών των μορφών, η ανάγκη μου να χαράζω και να κάνω γραμμές, βασικά η σύνθεση γραμμών παράγει χώρο οι μορφές γίνονται σίδερα.

Ξανά ανακάλυψα ότι ο καημός μου είναι να κάνω το πλέγμα κάτω με μέταλλο, να υπάρχει το σχέδιο στο χώρο, αυτή τη φορά αυτό είναι το αληθινό στοίχημα, η σκέψη μου λειτουργεί με τη μορφή συνδέσεων, όταν συνδέονται πράγματα αισθάνομαι χαρούμενος και ελεύθερος ενώ αν είναι σκόρπια στο χώρο κάτι λείπει.

3. Οι Φάτσες

Μου αρέσει να φτιάχνω τεράστιες απελπισμένες φάτσες με δόντια στόμα και γλώσσα και μάτι, αρχίζω από το μάτι. συνήθως δεν έχω ποτέ σκοπό να κάνω μια καρικατούρα, αλλά να δημιουργήσω ένα συναίσθημα. Αυτή η φάτσα είναι μια γλώσσα που δείχνει μια ψυχική κατάσταση. Και σήμερα σκέφτηκα να ενώσω τις φάτσες με τα δέντρα, για να δούμε τι θα γίνει

Οι φάτσες προβάλλουν μια εσκεμμένη αμηχανία. Την αμηχανία του τυπικού χαιρετισμού κάποιου γνωστού που δεν θα κάτσετε να μιλήσετε, απλά θα κάνετε ένα νόημα ο ένας στον άλλον. Πόση αμηχανία ξόδεμα για αυτό το γειά της αβεβαιότητας, ακόμα και να αλλάξεις δύο κουβέντες, πάλι έτσι θα ναι ένα αμήχανο Γεια.

4.Μέλι με Λάχανο

Πηγή της εμπνεύσεως μου ήταν τα κομμένα δέντρα , οι κομμένοι κορμοί πεταμένοι στο πάτωμα. Ήταν σα κομμάτια που πρέπει να συνδεθούν για να ξαναυπάρξουν. ένα δέντρο, μια απομίμηση δέντρου με υλικά από δέντρο. Έτσι πιστεύω ότι δείχνω το δέος μου για τα δέντρα.

Η πηγή ενδιαφέροντος μου γειώθηκε όταν διαπίστωσα ότι το κούμπωμα των δέντρων είναι τα ήδη κομμένα δέντρα που βρίσκω. Αρχίζω να φαντάζομαι πώς θα ήταν αν τα ένωνα και μάλλον αυτό θα κάνω.

“Δέντρα. Άφησε την αγριότητα, αφήνω την αγριότητα, η αγριότητα του δέντρου να μιλήσει εγώ είμαι ένα δέντρο, το δέντρο είναι ένα δέντρο ,Οι διαφορετικοί κορμοί είναι δέντρα, το δέντρο”

Ανακάλυψα ότι κάθε δέντρο έχει ένα πρόσωπο μάτια μύτη στόμα λαιμό μαλλιά . Κάθε κομμένος κορμός είναι κομμάτι ενός συνόλου που κόπηκε, ανασυνθέτω το δέντρο για να γίνει ένας νέος άνθρωπος. Αργότερα ανακάλυψα ότι πολλά πράγματα έχουν μέλη, μάτια, μύτη, κεφάλι. Τα βλέπω αρκετές φορές και μου αρέσει, νομίζω έτσι νοηματοδοτώ το κατά τα άλλα δίχως νόημα μέρος .

Θέλω τα πράγματα να συνδέονται και να παράγουν ένα σύστημα που τα δένει με μια σύνδεση 2 μόνων. Θέλω να υπάρχει μια απλότητα που να ηρεμεί, παρατηρώντας ένα φρεσκοκομμένο κορμό ξύλου σε άνοψη, τα σχήματα που υπάρχουν σε κάνουν να αισθάνεσαι ωραία η παρατήρηση του φυσικού κορμού είναι ισοδύναμη με την ησυχία.

5.Ο κώδικας

Άρχισα από κάποια σκίτσα. Ο συνδυασμός των γραμμών διηγείρε κάτι στον εγκέφαλο μου καθώς τα έκανα, νομίζω είναι από τα πράγματα που επιτέλους βγάζουν νόημα. Πίσω από αυτά πιστεύω ότι υπάρχει ένας κωδικός που συνεχώς ψάχνω ή αναλύω. Ο κωδικός διευρύνεται παντού περικλείοντας όγκο χώρο σχήμα και συμπληρώνεται με χρώμα που τον περιπλέκει είναι μέρος του.

Όλα αυτά το δάσος είναι η αγωνιώδης προσπάθεια μου να ζωντανεύσω τον κόσμο-πόλις που υπάρχει στην ζωγραφική-αρχιτεκτονική μου να τον φέρω στο φως.

Λέξεις Κλειδιά:

το δάσος μου, τα δέντρα, κορμοί, γλυπτική εγκατάσταση, ο κώδικας, τα μέταλλα, πλάσμα, Ξύλο, Μέταλλο, χάρτης συναισθημάτων, ψάρι, σχέδια πόλης,

Description of the project

1. My forest

My forest was born when I first observed these thrown tree trunks in the abandoned wood lab of the school of fine arts. There was something about them that made me do combinations by putting one on top of the other. Soon there was a new organism being formed and all this was overwhelming for me. I quickly disassembled them and put them back how they were while marking them not to feel that I misused them. Some months later I made the same combinations and more, a whole new big wooden sculpture was formed, "a new human" through these trunks. I then decided that this will be my project and field of interest. How these wood trunks will form a new life and how all of them combined will be. My claim for them was just.

One day I made a weird synthesis and suddenly I saw the tree looking at me, it was like it is alive. I kept staring at it and it kept staring back, it was difficult to stop looking at it and leave the lab.

This moment marked me, while I still thinking about it. With this thought I made a whole forest of trees around this one and I presented it. Until now I've been thinking what will happen to all of this forest, because, while I was working alone I had the feeling that I was the only one caring about it. There is little understanding on what all this forest meant to me, and the fact that I believe these cut trees have the right to live. Who will believe that this cut wood has face and eyes, and it is alive.

2. IRON_ rusty and old IRON

While I was working in the forest I rediscovered an old desire of mine to explore metal working. Metal is not something that had life but the way that is being transformed through melting, rusting and welding put me in the position to find a way to draw on it and cut it. I discovered plasma arc cutting and in this way I was able to make new forms that come to life, hybrids between animals, buildings, self-

portraits and other characters . all these forms are inspired from my drawings and paintings which I also presented they all come from the language of architectural drawing which is hardcoded in me from my previous architecture studies. I work in the same way like drawing, I cut the metal directly without pre-planning the form. In addition I carve it and melt it .

I started gathering every metallic object I could find and make forms on it. The result were the creatures that could live in these forest. Later I wanted to combine these with the trees to form a whole body of work in a way that someone could go in the forest and explore.

4_honey with cabbage

While my research was ongoing I focused on how the tree chucks are connected. Firstly I try screwing them together after balancing them but I discovered that this was unstable structure. So later I used iron beams inside the tree so it can turn and be more stable. This was part of combining wood and metal. My goal was to do a complexity of metal drawings and trees which form a forest,

Keywords:

my forest, sculpture, the code, Xaris Baskozos, wood, metal, city drawings, fish, plasma cutting

Σύντομο Βιογραφικό Σημείωμα

Βρήκα γοητεία στο σχέδιο και στην ποίηση και στη μουσική. Άρχισα να καταλαβαίνω την αρχές της αρχιτεκτονικής γλώσσας και έμαθα να συνθέτω γραμμές που παράγουν χώρο, αυτό ήταν κάτι μαγικό. Τέλειωσα την αρχιτεκτονική στο ΕΜΠ το 2016 και έψαχνα τι θα κάνω, βρήκα ως ενδιαφέρων τις γραμμές μου, τα σχέδια μου, τον κόσμο της τέχνης. Μπήκα στην καλών τεχνών το 2018 και παράλληλα έκανα δικές μου σειρές έργων τέχνης. Αρχικά ανακάλυψα το σχέδιο με δικό μου τρόπο, αργότερα το χάραγμα ξύλου και το κόψιμο ξύλου μετά να κάνω το ίδιο με χρώματα λαδιού και τέλος να μπορώ να κάνω ότι θέλω με ότι και αν βρίσκω.

Μπορώ να λειτουργήσω κάνοντας σχέσεις μεταξύ γραμμών και αντικειμένων , που παράγουν μια γλώσσα, έναν τρόπο σκέψης και ένα νόημα. Αναζητώ τρόπους μετάδοσης αυτού του μηνύματος.

I studied architecture, during this time I started to discovering the world of arts through poetry and music. I started to draw in order to express a form of a language that I was in need of expressing. I believe through connecting lines, items or color a new way of thinking being expressed which I develop in my artworks. I like intervening in a way that is not considered to be an activity. I like to see how people interact and to think how this is not something that is permanent, its changing depending on the chronology or the geography. I completed this research in my diploma project called "my forest" in the sculpture department of Athens school of fine arts.

ΕΡΓΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Α' Ενότητα έργων: Το Δάσος μου, My Forest

Πληροφορίες έργου:

- 2023-2024
- Εγκατάσταση, ξύλο, μέταλλο, installation view, wood, metal
- 20 γλυπτά, μεταβλητές διαστάσεις, various dimensions
- φωτογραφίες: Αδάμ Συλαιούνης, Μιχάλης Αλεβίζος

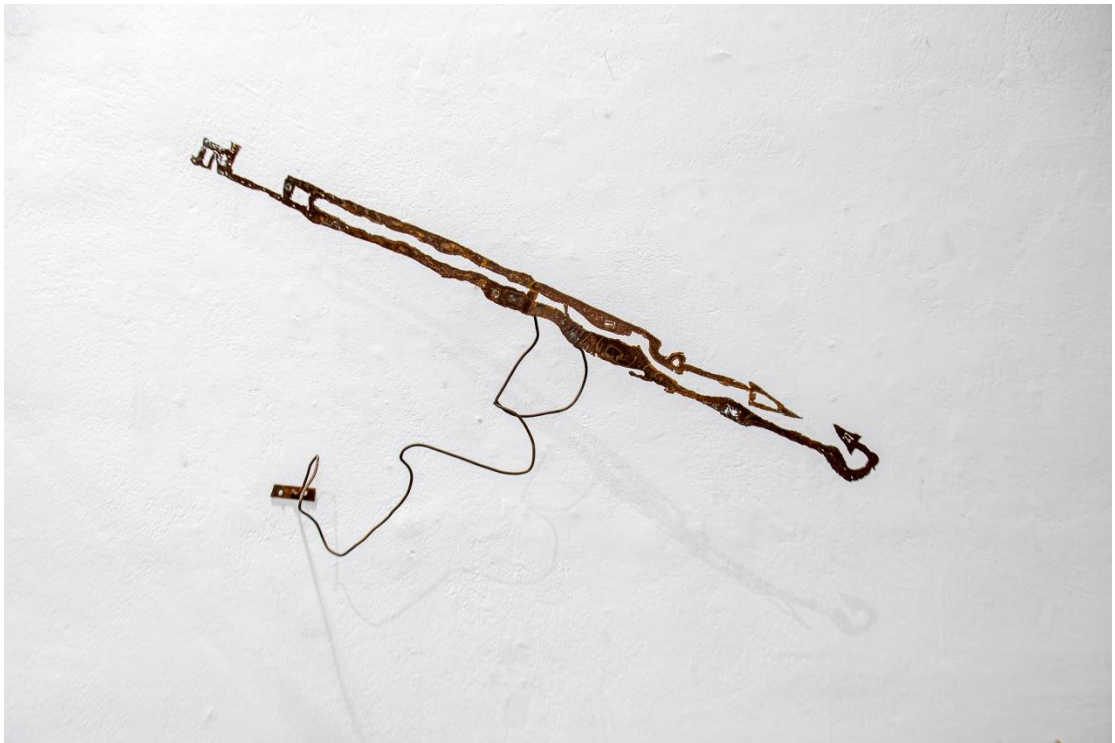
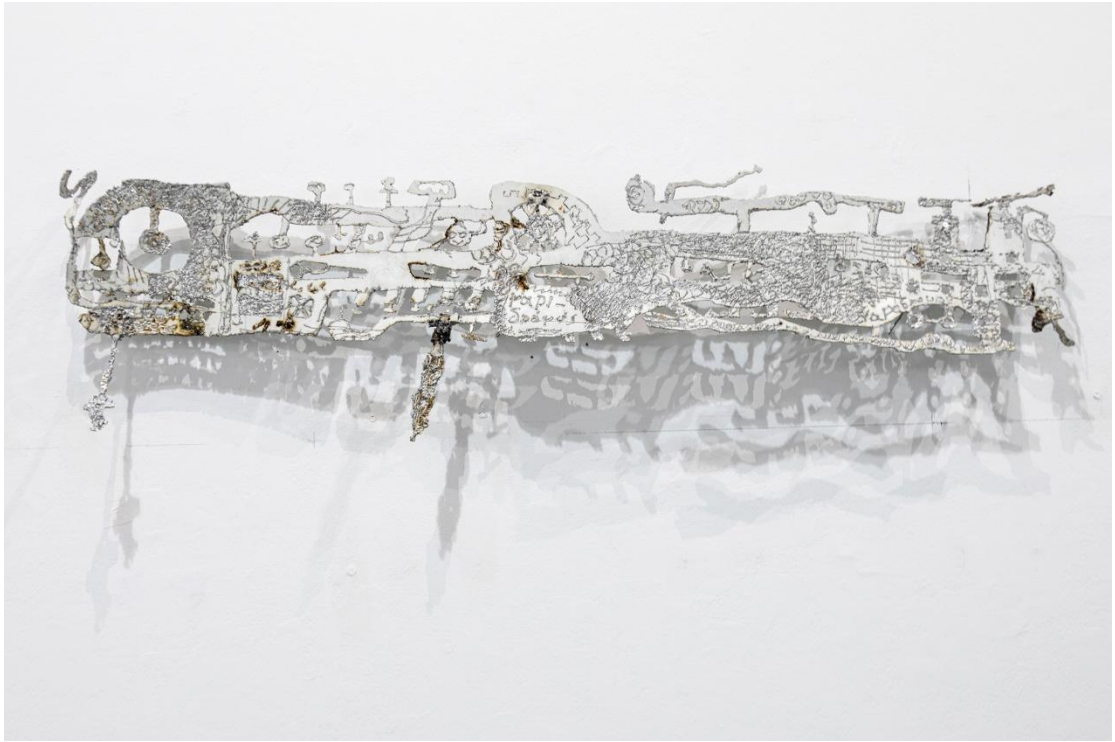
Β' ενότητα έργων : Τα Μέταλλα

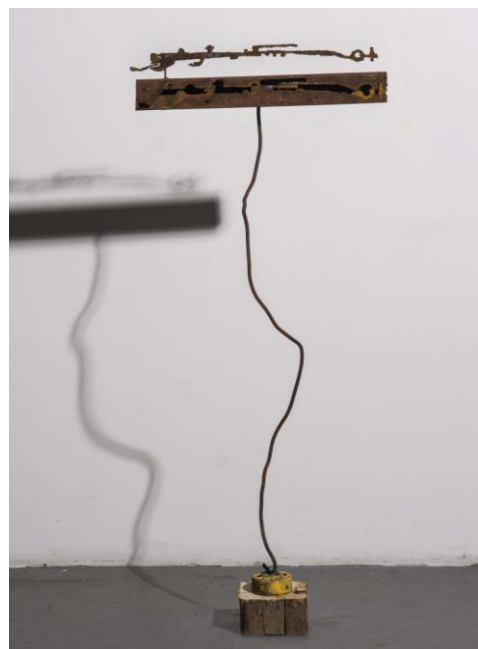
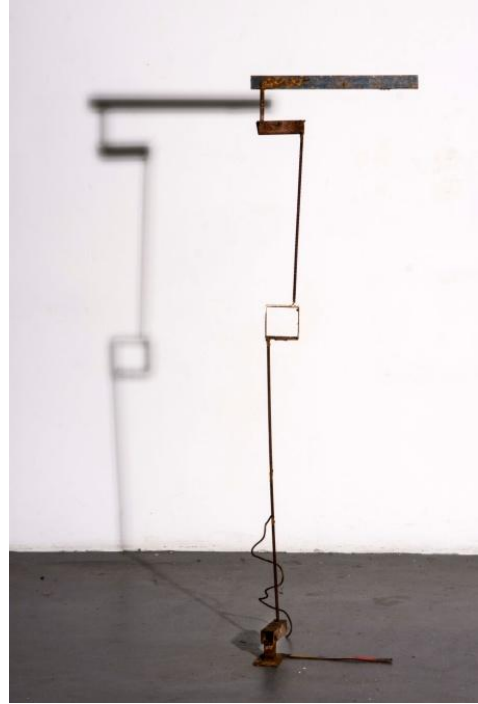
Πληροφορίες έργου:

- 2023-2024
- Εγκατάσταση, Μέταλλο
- 25 γλυπτά, μεταβλητές διαστάσεις
- φωτογραφίες: Αδάμ Συλαιούνης, Μιχάλης Αλεβίζος

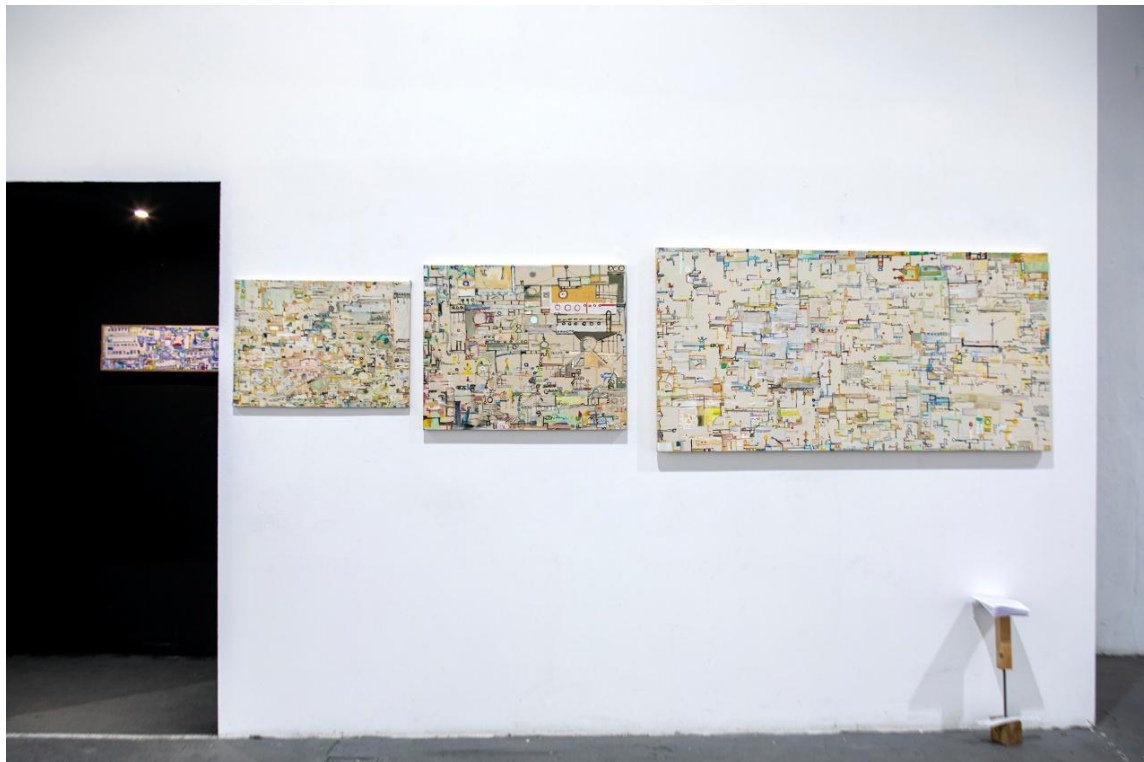

Γ' Ενότητα έργων

Πληροφορίες έργου:

- 2023-2024
- Εγκατάσταση, Λάδι και μελάνι σε καμβά
- 6 πίνακες, μεταβλητές διαστάσεις
- φωτογραφίες: Αδάμ Συλαιούνης

ΔΗΛΩΣΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Δηλώνω ότι είμαι ο/η αποκλειστικός/η δημιουργός της πρωτότυπης εργασίας, νόμιμος/η κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της και ότι έχω το δικαίωμα, να παραχωρήσω τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παρούσα άδεια.

Βεβαιώνω, ότι το σύνολο του τεκμηρίου που καταθέτω αποτελεί γνήσιο έργο παραχθέν από εμένα και δεν παραβιάζει τα δικαιώματα άλλου δημιουργού με οποιονδήποτε τρόπο.

Το τεκμήριο/α που καταθέτω είναι το τελικό εγκεκριμένο έργο από την εξεταστική επιτροπή, δεν προκύπτει από λογοκλοπή ή νοθευμένη έρευνα, δεν προσβάλλει πνευματικά δικαιώματα άλλων δημιουργών και δεν παραβιάζει προσωπικά δεδομένα.

Ως κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της εργασίας αυτής, παραχωρώ στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών το μη-αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης και διάθεσης της ψηφιακής μορφής της εργασίας μου, εντός και εκτός του δικτύου, μέσω του Ιδρυματικού Αποθετηρίου «Art-IA», με την προϋπόθεση ότι διατίθεται με μία από τις άδειες που έχω επιλέξει κατά την αυτό-απόθεση. Η εν λόγω παραχώρηση δεν συγκρούεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τρίτων ή με παραχωρηθέντα ήδη από εμένα σε τρίτους σχετικά δικαιώματά μου. Η βιβλιοθήκη δεν ασκεί κανενός είδους επιμέλεια στο περιεχόμενο της εργασίας μου και αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη του περιεχομένου της.

Η έγκριση της παρούσας εργασίας δεν υποδηλώνει απαραίτητως την αποδοχή των απόψεων του/της συγγραφέα/ως από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών.

Ευχαριστίες - Αφιερώσεις

Στον Νικόλαο-Ίκαρο Μπασκόζο. Στην γιαγιά Αγγελική Μπασκόζου.